

[Wilhelm.]

situationen og udsigten til prisforhøjelser og muligvis også knaphed. Så meget mere synes jeg, der var grund til at tage alvorligt fat på spørgsmålet: hvordan sikrer man forsynings-sikkerheden for i hvert fald den energi, der findes her i Danmark, bl. a. i Nordsøundergrunden? Men her er vi åbenbart uenige.

Jeg kan da også godt være enig i, at det går for langsomt rundt omkring. Nu sagde ministeren EF, jeg synes altså også, det går for langsomt herhjemme, for rent faktisk er der ikke taget skridt til at realisere de ting, der står i regeringens energiplan, og som tilhører disse alternative kilder; der er ikke rigtig foretaget noget i den retning.

Angående bedømmelserne af VS' forslag takker jeg for de områder, hvor ministeren mente at det nok kunne være realistisk teknisk osv. at forcere 9 års perioden til 4 år. Jeg erindrer om, at vores begrundelse for at foreslå det er beskæftigelsessituationen, som gør, at alting i nettoinvesteringer kun bliver – står der i fremsættelsestalen – halvt så dyre; i virkeligheden er det altså endnu krassere, de bliver mindre end halvt så dyre, når alternativet er arbejdsløshed.

Der er andre ting, som ministeren ikke mente det var helt så realistisk at forcere så meget, og det vil vi da gerne drøfte. Hvis der kommer ordentlige argumenter på bordet for, at der f. eks. ikke er bygge- og anlægsarbejdere nok til at klare det hele på én gang, så har vi ikke noget ønske om at forcere. Hvis bygge- og anlægsarbejderne kun kan slå til til et fremskyndet isolerings- og solenergi-program f. eks., ja, så lad os starte med det, og lad os så give lidt længere tid til de andre ting.

Det kan samtidig være et svar på nogle af de andre indvendinger, bl. a. fra fru Lone Dybkjær, som jeg også takker for modtagelsen af forslagene, fra hr. Gert Petersen og andre. Sådanne praktiske problemer har ikke foreligget i hvert fald i de oplysninger, vi hidtil har fået. Jeg vil da godt sige til ministeren der nævner 10.000–11.000 ledige i bygge- og anlægsvirksomheden, at der må være en eller anden fejl dér. Bygge- og anlægsvirksomheden har en ledighed på tæt ved de 10 pct. og har en samlet arbejdsstyrke på over 200.000, så der må være mere at tage af dér, og derfor har vi fundet det realistisk med planer, der for bygge- og anlægsarbejdere kræver årsbeskæftigelse på op til

ca. 20.000 helårsarbejdere. Men skulle det være forkert, så lad os snakke om det.

Handelsministeren (Per Hækkerup):

Til hr. Wilhelm vil jeg gerne sige, at vi har jo tilkendegivet, at vi er villige til at drøfte en række af de problemer, der ligger, og det går jeg ud fra vi får lejlighed til, når vi får udvalgsarbejdet i gang, så det skal jeg derfor ikke gøre nogen særlige bemærkninger om nu.

Men jeg vil advare hr. Wilhelm lidt imod at jonglere for meget med tallene. Når hr. Wilhelm sætter de 38 pct., som han mener at de 4 forslag vil medføre i besparelse i 1980, i forhold til, at atomenergien kun ville give ca. det halve, så skal man erindre, at dette ikke er et alternativ til regeringens forslag. Nu er der i de 38 pct. medregnet både besparelser og forøget produktion af energi, og den procent, man regner ud for atomenergiens vedkommende, er jo af det faktiske forbrug til sin tid. Men hvis man tager alene de 38 pct., så vil tallet vel være omtrent det samme på det tidspunkt, hvor regeringens planer ville være blevet ført ud i livet, altså om de 9 år, i 1985, hvor hr. Wilhelm altså vil have dem på 5 år. Så jeg er ikke sikker på, at talberegningerne vil holde. Man skal desuden erindre sig, at opgørelsen af, hvilken andel der skal dækkes, jo i absolutte tal må være afhængig af, at vi regner med, at der skal ske en forbrugsstigning i løbet af den længere årrække, som regeringens energiplan sigter på. Så hvis man sætter tallene i relation til samme tidspunkter under samme forudsætninger, så tror jeg, man får et lidt andet sammenligningsgrundlag end det, hr. Wilhelm opererer med. Men hvis man er interesseret i talgymnastikken, kan vi også se nærmere på det i udvalget.

Så siger hr. Wilhelm, at der er ikke sket noget på dette område, der er ikke gjort noget. Jeg beklager, at hr. Wilhelm har fået det indtryk, for jeg brugte en del af mit svar på forslaget til folketingsbeslutning til at forklare, hvad der var sket, hvilke resultater med hensyn til de faktisk udarbejdede forslag der var nået frem til, og hvornår de kunne forelægges til beslutning i finansudvalget. Det er klart, man kan ikke forvente, at man uden videre på 2 dage eller 3 dage kan komme med seriøst genarbejdede forslag til finansudvalget. Det har taget nogle måneder, men nu kommer de, og det har der været arbejdet med i den periode. Så det er ikke, fordi man på nogen som